

جداسازی سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین از بیماران بستری در بیمارستان‌های اصفهان و کاشان بر اساس ژن‌های *femA* و *mecA*

تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۱/۱۸؛ تاریخ پذیرش: ۹۹/۲/۲۲

چکیده

میترا امیدی^۱، فرزانه فیروزه^{۲*}، محمود صفاری^۱، حسین صادقت^۱

^۱گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
^۲دانشیار، گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی البرز، کرج، ایران
^۳مرکز تحقیقات گیاه درمانی و طب مکمل مستثنی بر شواهد، دانشگاه علوم پزشکی البرز، کرج، ایران

زمینه و هدف: افزایش شیوع سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) و درمان غفونت‌های ناشی از این سویه‌های مقاوم یکی از معضلات مهم بهداشتی درمانی می‌باشد. در این مطالعه الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیک ایزووله‌های استافیلکوکوس ارئوس جدا شده از بیماران نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های رایج و آخرین خط درمان بررسی و سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین براساس ژن‌های *femA* و *mecA* جدا سازی گردیده است.

مواد و روش‌ها: این پژوهش بر روی ۱۴۶ ایزووله استافیلکوک ارئوس جدا شده از بیماران بستری و سرپایی مراجعه کننده به بیمارستان‌های آموزشی اصفهان و شهید بهشتی کاشان طی خرداد ماه ۱۳۹۶ تا شهریور ماه سال ۱۳۹۷ انجام پذیرفت. با توجه به پروتوكل‌های استاندارد CLSI چاپ شده در سال ۲۰۱۸، الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیک به روش دیسک دیفیوژن برای آنتی‌بیوتیک‌های رایج تعیین گردید، همچنین حداقل غلظت مهاری آنتی‌بیوتیک و نکومایسین به روش براث میکرودایلوشن اندازه گیری شد. سویه‌های MRSA با روش فنوتیپی با استفاده از دیسک سفوکسیتین جداسازی گردید و جهت تایید تشخیص، ژن‌های *femA* و *mecA* در سویه‌های فوق بررسی گردید.

یافته‌ها: از ۱۴۶ نمونه بالینی جمع آوری شده، فراوانی سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین (۱۶٪) و فراوانی سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس حساس به متی‌سیلین (۸۳٪) بود. بیشترین مقاومت به آنتی‌بیوتیک اریترومایسین (۳۰٪) بود. بسته به آنتی‌بیوتیک و نکومایسین در هیچ یک از سویه‌ها مشاهده نگردید در حالیکه مقاومت به آنتی‌بیوتیک لیزولید به میزان (۳۱٪) مشاهده گردید. در بررسی مولکولی به روش واکنش زنجیره‌پلی مراز (PCR)، تمامی استافیلکوکوس ارئوس‌های مقاوم به متی‌سیلین حامل ژن‌های *femA* و *mecA* بودند.

بحث و نتیجه‌گیری: مطالعه حاضر نشان دهنده وجود سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین با فراوانی نسبتاً بالا در نمونه‌های بالینی جدا شده از بیمارستان‌های اصفهان و کاشان می‌باشد. همچنین وجود مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های جدید و پر اهمیت به عنوان آخرین حربه درمانی، یک زنگ خطر جدی محسوب می‌گردد.

کلمات کلیدی: استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین، مقاومت آنتی‌بیوتیکی، *A*، *femA*، *mecA*

نویسنده مسئول:

دانشیار گروه میکروب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی البرز، کرج، ایران
۰۲۶۳۲۵۶۳۳۱۸
E-mail: firoozeh823@gmail.com

مقدمه

تشخیص داده شد و امروزه این سویه‌ها هم در جامعه و هم در بیمارستان جداسازی می‌گردند.^۹ این باکتری‌ها به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌ها از جمله بتالاکتام‌ها، پنی‌سیلین‌های نیمه سنتیک، سفالوپپرین‌ها، کاربپن‌ها و مونوپن‌ها مقاومت نشان می‌دهند.^۶ در یک مطالعه یک ساله از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۲ که توسط مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌های عفونی اتحادیه اروپا در بیماران بستری بیمارستان‌ها انجام شد، در قبرس، ایتالیا، رومانی و پرتغال شیوع MRSA بیش از ۶۰٪ گزارش گردیده است.^۷ سیستم نظارت بر مقاومت آنتی‌بیوتیکی در کشور آلمان مطالعه ای در طی سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ انجام داده است، که شیوع MRSA را در بیماران سرپایی و بیمارستان‌ها به ترتیب ۱۰/۶٪ و ۱۹/۲٪ گزارش نموده است، البته استافیلکوکوس ارئوس‌های مقاوم به متی‌سیلین در بخش‌های جراحی عمومی و بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) به ترتیب ۲/۳۴٪ و ۲/۲۷٪ گزارش گردیده است.^۸ در تهران در سال ۲۰۱۶ گودرزی و همکاران بر روی ۷۵ سویه استافیلکوک ارئوس جدا شده از نمونه بالینی بیماران بستری در ICU به مطالعه پرداختند و فراوانی استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین را ۹۳٪ بیان کردند.^۹ همچنین قبیری و همکاران نیز در سال ۲۰۱۶ در اصفهان بر روی ۲۱۵ نمونه استافیلکوک ارئوس جدا شده از خون، زخم، ادرار و آسے بیماران بستری در بیمارستان‌الزهرا به بررسی و تعیین الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیک پرداختند و فراوانی استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین را ۴۹/۹٪ گزارش کردند.^{۱۰} مقاومت به متی‌سیلین در سویه‌های MRSA به علت کاهش تمایل بتالاکتام جهت اتصال به پروتئین‌های باند شونده به پنی‌سیلین (Penicillin-binding proteins) ایجاد می‌گردد. مقاومت به متی‌سیلین توسط ژن *mecA* رمز دهنده می‌گردد که بخشی از یک عنصر ژنتیکی متحرکی بنام کاست کروموزومی استافیلکوکوکی می‌باشد و پروتئین متصل شونده به پنی‌سیلین به نام PBP2a را رمزدهی می‌کند که دارای تمایل اتصالی پایین به سوبسترا است و در تمامی سویه‌های MRSA ها یافت می‌شود.^{۱۱} او ژن *mecA* باکتری را قادر می‌سازد تا ستر دیواره سلولی را همچنان حفظ کند.

Katayama و همکاران نشان داده‌اند که *mecA* بخشی از یک جزیره ژنومی استافیلکوک‌ها به نام کاست کروموزومی *mec* (SCCmec) هستند که چندین نوع از این کاست کروموزومی شناسایی شده‌اند،

استافیلکوک ارئوس مهم‌ترین پاتوژن انسانی جنس استافیلکوکوس است که به علت مقاومت روز افزون آنها در برابر انواع داروهای ضد میکروبی به صورت یک نگرانی جدی بهداشتی - درمانی مطرح می‌باشد.^۱ استافیلکوکوس ارئوس دومین عامل ایجاد کننده عفونت‌های بیمارستانی و یکی از مهم‌ترین عوامل ایجاد کننده عفونت‌های اجتماعی می‌باشد.^۱ محل اصلی کلونیزاسیون استافیلکوکوس ارئوس در انسان، بینی، پرینه و دست است. این باکتری باعث عفونت‌هایی از قبیل مسمومیت غذایی، عفونت پوستی، انتربیت، استئومیلیت، فولیکولیت، آبسه، باکتریمی و سایر عفونت‌ها می‌گردد. از آنجایی که بروز عفونت‌ها و همچنین مقاومت بالای آنتی‌بیوتیکی اغلب با افزایش زمان بستری شدن، افزایش هزینه‌ها و در نهایت مرگ و میر بالای بیماران همراه است، یکی از نگرانی‌های مهم جامعه پژوهشکی است.^۲ مشکل عفونت‌های بیمارستانی ناشی از استافیلکوکوس ارئوس، با افزایش شیوع سویه‌های مقاوم به متی‌سیلین (*Staphylococcus aureus*) که به تمام آنتی‌بیوتیک‌های بتالاکتام و بسیاری دیگر از آنتی‌بیوتیک‌های موجود مقاوم هستند، بسیار پیچیده‌تر شده است. گزارشات نشان داده است که ۵۰-۵۵٪ انتقال باکتری فوق از طریق قطرات آثروسیل صورت می‌گیرد. کلونیزاسیون این انتقال از طریق قطرات آثروسیل صورت می‌گیرد. کلونیزاسیون این باکتری در معتادان تزریقی، افراد وابسته به انسولین، بیماران مبتلا به بیماری پوستی، استفاده کنندگان از کاترهای داخل عروقی در دراز مدت و کارکنان بیمارستان‌ها به وفور مشاهده می‌شود.^۳ متی‌سیلین در سال ۱۹۶۱ معرفی گردید و اولین پنی‌سیلین نیمه صنعتی بود که به پنی‌سیلیناز مقاوم می‌باشد، با این حال سویه‌های مقاوم به آن‌ها سریعاً گزارش و نتیجه حاصله، بروز عفونت‌های مقاوم به متی‌سیلین، پدید آمدن و گسترش سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) می‌باشد. اولین گزارش MRSA از یک بیمارستان بریتانیایی بود و بزودی کلون های MRSA سریعاً به صورت جهانی گستردۀ گردید.^۴ عفونت‌های ناشی از استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین در ابتدا فقط محدود به بیماران بستری در بیمارستان بود، اما پس از مدتی در جامعه نیز

(Blood) و محیط اختصاصی مانیتول سالت آگار (Agar Mannitol Salt Agar) کشت داده شد و به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد گذاشته شد. محیط‌های کشت فوق از شرکت مرک آلمان تهیه گردیدند. به منظور تشخیص افتراقی سویه‌های استافیلکوکوس/ارئوس تست‌های کاتالاز، کواگولاز لوله‌ای و DNase انجام شد و سویه‌های تایید شده به عنوان استافیلکوکوس/ارئوس وارد مطالعه و بررسی‌های بیشتر گردیدند.

تعیین الگوی حساسیت و مقاومت آنتی‌بیوتیکی

برای تعیین الگوی حساسیت و مقاومت آنتی‌بیوتیکی از روش دیسک دیفیوژن طبق دستورالعمل موسسه استانداردهای آزمایشگاهی و بالینی (CLSI) استفاده گردید. بدین منظور دیسک‌های آنتی‌بیوتیک مورد مطالعه شامل: اریتروماسین (۱۵ µg)، کلیندامایسین (۲۰ µg)، سفازولین (۳۰ µg)، سفوکسیتین (۳۰ µg)، لیزولید (۳۰ µg) و تری متوا پریم سولفومتاکسازول (۲۵ µg) از شرکت MAST انگلستان تهیه گردید. در این روش از کشت تازه باکتری، سوسپانسیونی با کدورت استاندارد نیم مک فارلند در سرم فیریولوژی تهیه و سپس با استفاده از سواب استریل بر روی محیط کشت مولر هیتون آگار فاقد نمک به صورت چمنی کشت داده شد و دیسک‌های آنتی‌بیوتیک با در نظر گرفتن فاصله استاندارد بر روی محیط گذاشته شده و به مدت ۱۸ تا ۲۴ ساعت در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. هاله عدم رشد هر یک از دیسک‌های آنتی‌بیوتیک بعد از گذشت ۲۴ ساعت اندازه گیری شد. جهت سنجش میزان حساسیت به ونکومایسین از پودر آنتی‌بیوتیک ونکومایسین تهیه شده از شرکت SIGMA آمریکا استفاده شد. حداقل غلظت مهاری (MIC) به روش براث میکرودایلوشن (Broth Microdilution) در میکروپلیت‌های ۹۶ خانه‌ای بر پایه روش رقیق سازی براساس پروتوكل استانداردهای CLSI در سال ۲۰۱۸ انجام شد. سپس میکروپلیت‌ها در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شد و میزان کدورت خانه‌ها بررسی و میزان حداقل غلظت مهاری تعیین گردید. از سویه استافیلکوکوس/ارئوس به شماره استاندارد ۲۵۹۲۳ ATCC به عنوان سویه کنترل استفاده گردید.

که دارای وزن مولکولی مختلف از ۲۱ تا ۶۷ کیلو باز می‌باشد.^{۱۳} علاوه بر ژن *femA*, ژن *mecA* در تمامی استافیلکوکوس/ارئوس‌های مقاوم به متی‌سیلین جهان وجود دارد. این ژن یک پروتئین ۴۸ کیلودلتنونی را رمزدهی می‌کند که باعث تولید سمی می‌شود که در متابولیسم دیواره سلولی اختلال ایجاد می‌کند. مکانیسم عملکرد پروتئین فوق بدین صورت است که با اضافه کردن ۲ و ۳ گلایسین به پل‌های پتا‌گلایسین باعث تغییر در پل‌های پتا‌پیتیدی پتا‌گلایسین که مشخصه پیتیدوگلیکان استافیلکوکوس/ارئوس می‌باشد، می‌گردد.^{۱۴} از آنجا که سویه‌های استافیلکوکوس/ارئوس مقاوم به متی‌سیلین در بیمارستان‌ها و جامعه رو به گسترش می‌باشد، لذا داشتن اطلاعات کافی درباره الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی سویه‌های فوق و بررسی دقیق فراوانی سویه‌های فوق با استفاده از روش‌های مولکولی یک ضرورت می‌باشد. هدف از این پژوهش جداسازی سویه‌های استافیلکوکوس/ارئوس مقاوم به متی‌سیلین از بیماران بستری در بیمارستان‌های شهرهای اصفهان و کاشان بر اساس ژن‌های *femA* و ژن *mecA* می‌باشد.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری نمونه‌ها و تشخیص سویه‌های استافیلکوکوس/ارئوس

مطالعه حاضر، یک مطالعه مقطعی - توصیفی می‌باشد. در این پژوهش از خرداد سال ۱۳۹۶ تا شهریور ۱۳۹۷، تعداد ۱۴۶ ایزوله استافیلکوکوس/ارئوس از نمونه‌های بالینی شامل: عفونت زخم سوختگی، عفونت چشم، خون، ادرار، عفونت‌های زخم ناشی از تصادف، عفونت زخم دیابتیک، عفونت‌های تنفسی و آبسه مغزی و از بخش‌های مختلف بیمارستان‌های آموزشی اصفهان (الزهرا، امین و سوانح سوختگی) و بیمارستان آموزشی شهید بهشتی کاشان جمع آوری شد. نمونه‌های بالینی در محیط‌های انتقالی از جمله محیط تریپتیک سوی آگار (TSA) و محیط معدنی آبگوشت قلب-معز (BHI) به آزمایشگاه میکروب شناسی دانشگاه کاشان انتقال داده شد و تست‌های اولیه شناسایی استافیلکوکوس/ارئوس براساس منابع معتبر بر روی آن‌ها انجام شد. ابتدا اسمیر تهیه شده و رنگ‌آمیزی گرم انجام شد، سپس بر روی محیط‌های آگار خون دار

شرکت (نکاپو زیست، تهران) استفاده شد.^{۱۴} واکنش زنجیره پلی مراز با حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر با مستر میکس (Master Mix ۱.۵ mm Red، شرکت آمپلیکون شرکت دانمارک) با غلاظت MgCl₂ استفاده شد. مخلوط واکنش PCR در حجم ۲۵ میکرولیتر و شامل ۱۲/۵ میکرولیتر از مستر میکس، ۱ میکرولیتر پرایمر رو به جلو، ۱ میکرولیتر پرایمر معکوس، ۵/۵ میکرولیتر آب مقطر دیونیزه و ۵ میکرولیتر DNA استخراج شده بود. واکنش PCR توسط Mastercycler® Gradient Eppendorf، دستگاه ترموسایکلر مدل (Germany) انجام گرفت که برنامه دما و زمان لازم جهت تکثیر ژن *femA* شامل: واسرشت اولیه در ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۵ دقیقه، ۴۰ سیکل شامل واسرشت در ۹۴ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه، اتصال در ۵۵ درجه سانتی گراد، ۴۰ ثانیه، طویل شدن در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۵۰ ثانیه، و نهایتاً طویل شدن نهایی در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۱۰ دقیقه بوده و نیز برنامه فوق جهت تکثیر ژن *mecA* شامل: واسرشت اولیه در ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۲ دقیقه، ۴۰ سیکل شامل واسرشت در ۹۴ درجه سانتی گراد، ۲ دقیقه، اتصال در ۵۷ درجه سانتی گراد، ۱ دقیقه، طویل شدن در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۲ دقیقه، و نهایتاً طویل شدن نهایی در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۲ دقیقه بود. از الکتروفورز برای جداسازی محصولات PCR ژن‌های مورد نظر استفاده شد.

تجزیه و تحلیل آماری

فراآنی ژن‌های مورد نظر و نتایج تست حساسیت آنتی‌بیوتیکی در نمونه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA) و استافیلکوکوس ارئوس حساس به متی‌سیلین (MSSA) با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۹ آنالیز شده و مقادیر ($P < 0.05$) معنا دار در نظر گرفته شده است. ارتباط بین سویه‌های MRSA و MSSA نیز با استفاده از آزمون کای اسکوئر (Chi-square) و آزمون دقیق فیشر (Fisher exact test) ارزیابی شد.

یافته‌ها

این مطالعه بر روی ۱۴۶ ایزوله استافیلکوک ارئوس جدا شده

تشخیص فنوتیپی سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین

تشخیص فنوتیپی سویه‌های MRSA با استفاده از دیسک آنتی‌بیوتیک سفوکسیتین μg ^{۳۰} تهیه شده از شرکت MAST انگلستان، براساس استانداردهای CLSI و به روش دیسک دیفیوژن انجام شد. در این روش از کشت تازه باکتری سوسپانسیونی با کدورت استاندارد نیم مک فارلند در سرم فیزیولوژی تهیه و سپس با استفاده از سواب استریل بر روی محیط کشت مولر هیلتون آگار فاقد نمک به صورت چمنی کشت داده شد و دیسک آنتی‌بیوتیک سفوکسیتین با در نظر گرفتن فاصله استاندارد بر روی محیط گذاشته شد و به مدت ۲۴ تا ۲۶ ساعت در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. هاله عدم رشد بعد از گذشت ۲۴ ساعت اندازه گیری شد. هاله عدم رشد کمتر از ۲۱ میلی متر نشان دهنده مقاومت به سفوکسیتین و وجود سویه استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین می‌باشد. از استافیلکوک ارئوس سویه COL (برگرفته از واژه Colindale) که سویه استاندارد استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین می‌باشد و از انسیتو پاستور تهران تهیه گردید، به عنوان سویه کنترل استفاده گردید.

تشخیص مولکولی سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به متی‌سیلین براساس شناسایی ژن‌های *femA* و *mecA*

جهت تایید تشخیص سویه‌های MRSA به روش مولکولی، از بررسی ژن‌های *mecA* و ژن *femA* به روش واکنش زنجیره پلیمراز (PCR) استفاده شد. بدین منظور، ابتدا باکتری‌های خالص در محیط آگار خون‌دار (Blood Agar) کشت داده شد و در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شد. استخراج DNA به روش جوشاندن و نیز روش فنل-کلروفرم انجام شد. به منظور ردیابی ژن *mecA* از پرایمرهای اختصاصی شامل:

Forward: 5'-TGCTATCCACCCCTAAACAGG-3'
همچنین ۵'-AACGTTGTAACCACCCAAGA-3'، و
Revers: 5'-AACGTTGTAACCACCCAAGA-3'
نیز به منظور ردیابی ژن *femA* از پرایمرهای تخصصی طراحی شده شامل: Forward: 5'-CGATCCATATTACCATATCA-3'
Revers: 5'-ATCACGCTTCTCGTTAGTT-3' از همچنین ۵'-ATCACGCTTCTCGTTAGTT-3'

شهید بهشتی کاشان و ۳ نمونه عفونت زخم سوختگی بودند. بیشترین جداسازی سویه‌های MRSA به ترتیب از نمونه‌های بالینی: عفونت زخم سوختگی (۶۲/۴٪) ۱۵ از بیمارستان سوانح-سوختگی اصفهان، عفونت چشم (۲۵٪) ۶ از بیمارستان‌های شهید بهشتی کاشان و امین اصفهان، عفونت خون (۴/۲٪) ۱ از بیمارستان سوختگی اصفهان، عفونت تنفسی (۴/۲٪) ۱ و آبسه مغزی (۴٪) ۱ از بیمارستان الزهرا می‌باشد. بررسی‌های آماری با استفاده از آزمون کای اسکوئر نشان داد، میان جداسازی سویه‌های MRSA و خصوصیات دموگرافیک بیمار مانند سن ($P = 0/033$) و جنس ($P = 0/08$) ارتباط معنا داری وجود نداشت. همچنین در این سویه‌ها با استفاده از آزمون دقیق فیشر (Fisher exact test) ارتباط معنا داری ($P < 0/001$) با مقاومت آنتی‌بیوتیکی با آنتی‌بیوتیک‌های کلیندامایسین، اریترومایسین، سفوکسیتین، سغازولین و تری متون پریم سولفومتاکسازول وجود داشت. همچنین ارتباط معنا داری میان سویه‌های MRSA و مقاومت چند گانه آنتی‌بیوتیکی مشاهده گردید ($P < 0/001$). ارزیابی نتایج الکتروفورز محصولات PCR حاصل تکثیر ژن‌های مقاوم به متی‌سیلین، نشان داد، ۲۴ سویه MRSA بدست آمده با روش‌های تشخیص فنوتیپی، دارای محصولات ژنی با طول‌های ۲۸۶ و ۴۵۰ جفت باز که به ترتیب نشان دهنده حضور ژن‌های *mecA* و *femA* در آنها می‌باشد، بودند (شکل‌های ۱ و ۲).

جدول ۱: فراوانی ایزوله‌های استافیلوکوکوس ارئوس جدا شده از بیمارستان‌های اصفهان و کاشان بر حسب نوع نمونه بالینی

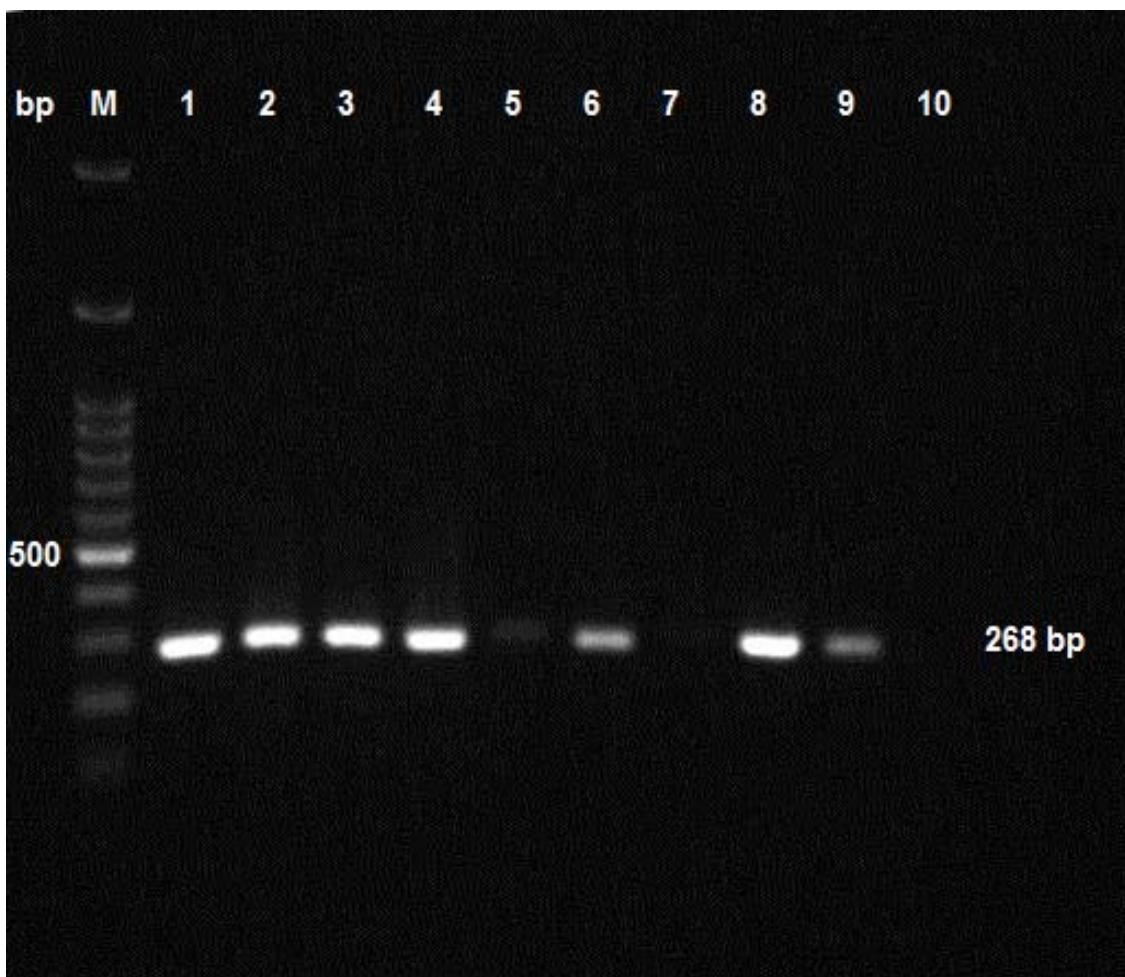
نام نمونه	تعداد (%)
عفونت زخم پوست سوختگی	۵۶ (٪ ۳۸/۴)
عفونت چشم	۴۹ (٪ ۳۳/۵)
خون	۳ (٪ ۳/۱)
ادرار	۹ (٪ ۶/۲)
زخم دیابتیک	۵ (٪ ۳/۴)
زخم تصادف	۶ (٪ ۴/۱)
عفونت تنفسی	۱۱ (٪ ۷/۵)
آبسه مغزی	۵ (٪ ۳/۴)
سایر عفونت‌ها	۲ (٪ ۱/۴)
جمع کل	۱۴۶ (٪ ۱۰۰)

از نمونه بالینی جمع آوری شده از بیمارستان‌های آموزشی اصفهان (سوانح سوختگی، امین و الزهرا) و بیمارستان آموزشی شهید بهشتی کاشان انجام شد. از این تعداد ۸۲ نفر زن و ۶۴ نفر مرد بودند. رنگ سنی بیماران از ۴ ماه تا ۸۴ سال و میانگین سنی در این مطالعه ۴۳/۰۲ بوده است. نمونه‌های بالینی جمع آوری شده به ترتیب، بیمارستان سوانح سوختگی اصفهان (٪ ۳۸/۴)، ۵۶ بیمارستان شهید بهشتی کاشان (٪ ۳۵/۶)، بیمارستان الزهرا اصفهان (٪ ۲۱/۲) و بیمارستان امین اصفهان (٪ ۴/۸) می‌باشد. تعداد و نوع نمونه بالینی در جدول ۱ آمده است. نمونه‌های بالینی از بخش‌های مختلف بیمارستان به ترتیب بخش پوست (٪ ۳۸/۴)، بخش اورژانس (٪ ۳۶/۹)، ۵۴ بخش عفونی (٪ ۹/۶)، ۱۴ بخش ICU (٪ ۹/۸) و نیز بیماران سرپایی (٪ ۶/۲) جدا شده است. در ارزیابی الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی بیشترین مقاومت در سویه‌های استافیلوکوکوس/رئوس به آنتی‌بیوتیک اریترومایسین (٪ ۳۰/۱) ۴۴ نشان داده شد. همچنین سه ایزوله MRSA مقاوم به لینزولید شناسایی گردید. در جدول ۲ الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی ۱۴۶ ایزوله استافیلوکوکوس ارئوس نشان داده شده است. بررسی مقاومت آنتی‌بیوتیکی در سویه‌های استافیلوکوکوس/رئوس نشان داد، افرادی که دارای سن بالای ۶۰ سال بودند، بیشترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی را نشان دادند. در ارزیابی حداقل غلظت مهاری به آنتی‌بیوتیک و نکومایسین به روش میکروبراث دالوشن تمامی ۱۴۶ ایزوله‌های استافیلوکوکوس/رئوس به میزان MIC ≥ 2 میلی لیتر/ میکروگرم نشان داده شد و در نتیجه تمامی نمونه‌ها به این آنتی‌بیوتیک حساس بودند. فراوانی سویه‌های استافیلوکوکوس/رئوس مقاوم به متی‌سیلین (٪ ۱۶/۴) و سویه‌های استافیلوکوکوس/رئوس حساس به متی‌سیلین (٪ ۸۳/۶) ۱۲۲ بدست آمد. از ۲۴ ایزوله MRSA، تعداد ۲۴ نفر بیمار زن و تعداد ۵۴/۲٪ نفر بیمار مرد بودند. همچنین ۲۰/۲۴ سویه MRSA دارای مقاومت آنتی‌بیوتیکی چند گانه (MDR) تشخیص داده شدند که (٪ ۳۷/۵) سویه مقاومت آنتی‌بیوتیکی چند گانه به چهار کلاس آنتی‌بیوتیکی را نشان دادند که شامل ۳ نمونه زخم سوختگی پوست و ۶ نمونه عفونت چشم بودند. همچنین (٪ ۱۶/۶) ۴ سویه مقاومت آنتی‌بیوتیکی چند گانه به پنج کلاس آنتی‌بیوتیکی نشان دادند که شامل ۱ نمونه خون از بیمارستان

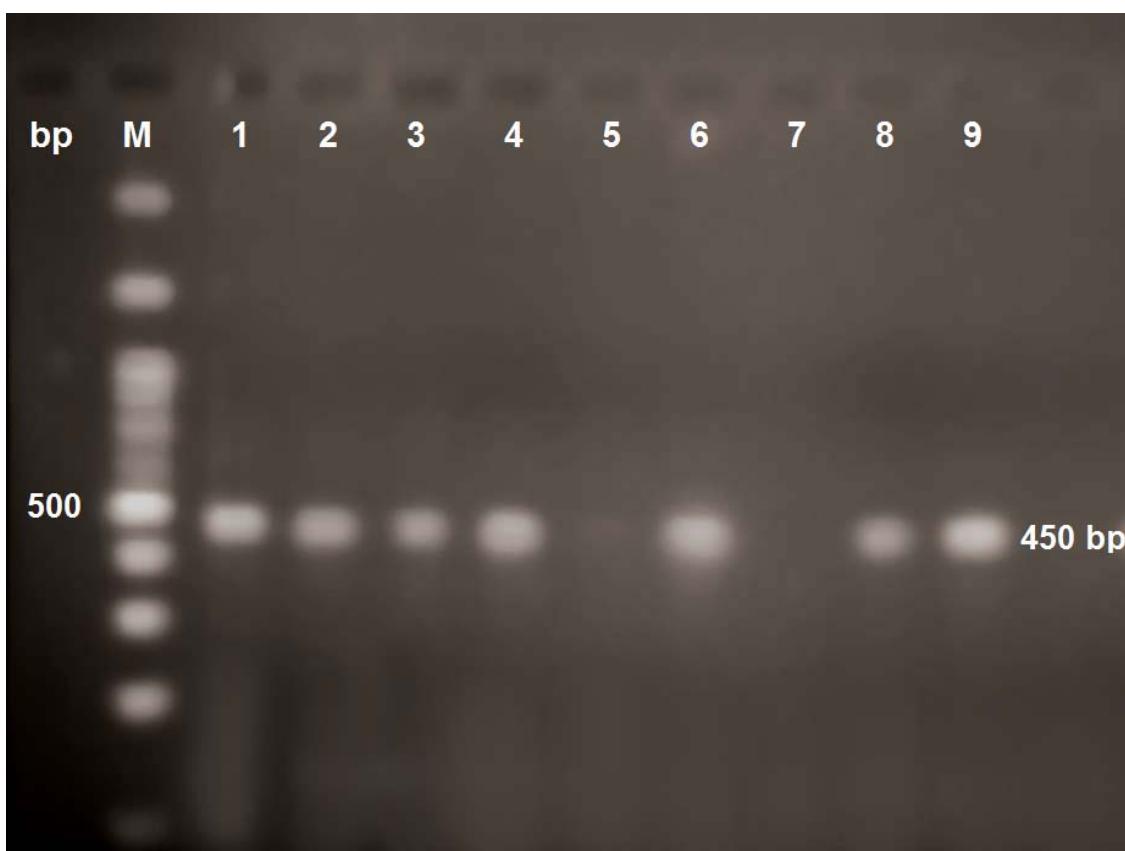
جداسازی سویه‌های استافیلکوک /رئوس مقاوم به متی‌سیلین از بیماران بستری در بیمارستان‌های اصفهان و کاشان بر اساس ژن‌های *mecA* و *femA*

جدول ۲: الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های استافیلکوکوس /رئوس جدا شده از بیماران بیمارستان‌های اصفهان و کاشان

آنتی‌بیوتیک	حساس	حد وسط	مقابو
	تعداد (%)	تعداد (%)	تعداد (%)
اریتروماسین	۶۸ (٪ ۴۶/۶)	۳۴ (٪ ۲۳/۳)	۴۴ (٪ ۳۰/۱)
کلینداماسین	۱۰۶ (٪ ۷۲/۶)	۱۸ (٪ ۱۲/۳)	۲۲ (٪ ۱۵/۱)
سفوکسیتین	۱۲۲ (٪ ۸۳/۵)	-	۲۴ (٪ ۱۶/۴)
سفازولین	۱۳۰ (٪ ۸۹)	۲ (٪ ۱/۳)	۱۴ (٪ ۹/۵)
لینزولید	۱۴۳ (٪ ۹۷/۹)	-	۳ (٪ ۲/۱)
تری متو پرم سولفومتاکسازول	۱۲۸ (٪ ۸۷/۷)	۴ (٪ ۲/۷)	۱۴ (٪ ۹/۶)

شکل ۱: الکتروفورز محصولات واکنش PCR ژن *mecA* در ایزوله‌های استافیلکوکوس /رئوس جدا شده از بیماران بیمارستان‌های اصفهان و کاشان. ستون M: DNA سایر مارکر ۱۰۰ جفت بازی، ستون ۱: نمونه کنترل مثبت ژن *mecA* ستون‌های ۲-۴، ۶، ۷، ۸ و ۹ سویه‌های استافیلکوکوس /رئوس مقاوم به متی‌سیلین و حامل ژن *mecA* ستون‌های ۵، ۱۰: کنترل منفی شامل مخلوط PCR بدون DNA الگو.

شکل ۲: الکتروفورز محصولات واکنش PCR ژن *femA* در ایزولهای استافیلوکوکوس/رئوس جدا شده از بیمارستان‌های اصفهان و کاشان. ستون M: سایز مارکر ۱۰۰ جفت بازی، ستون ۱: نمونه کنترل مثبت ژن *femA*، ستون‌های ۲-۴، ۶، ۷، ۸ و ۹ سویه‌های استافیلوکوکوس/رئوس مقاوم به متی‌سیلین و حامل ژن *femA*، ستون‌های ۵ و ۷: کنترل منفی شامل مخلوط PCR بدون DNA الگو.

در سویه‌های MRSA می‌باشد.^{۱۶} در مطالعه حاضر فراوانی سویه‌های MRSA در میان ایزولهای استافیلوکوک/رئوس جدا شده از نمونه‌های بالینی بیمارستان‌های کاشان و اصفهان با هردو روش فنوتیپی و مولکولی (۴/۱۶٪) بدست آمد. شیوع در مطالعات مختلف بسیار متفاوت گزارش شده است. براساس گزارشات موجود شیوع MRSA در شرق و جنوب آسیا بین ۲/۳ تا ۶۹/۱ درصد متغیر است.^{۱۷} در مطالعه اوحدی مقدم و همکاران در سال ۲۰۱۳ در تهران بر روی ۱۳۵ نمونه عفونت زخم و عفونت بافت نرم در بیمارستان‌های تهران، شیوع استافیلوکوکوس/رئوس مقاوم به متی‌سیلین با روش دیسک دیفیوژن و استفاده از دیسک اگراسیلین و نیز با بررسی ژن *mecA* (۶۸/۱٪) ۴۵ گزارش شده است.^{۱۸} همچنین در مطالعه انجام شده توسط ژاپنی و همکاران در شیراز بر روی ۳۵۶ ایزوله استافیلوکوکوس/رئوس جدا شده از

بحث و نتیجه‌گیری

سویه‌های استافیلوکوک/رئوس مقاوم به متی‌سیلین از عوامل مهم ایجاد کننده عفونت بیمارستانی در جهان می‌باشد. از آن جا که در عصر حاضر بروز و گسترش سویه‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک روند رو به افزایش دارد، شناسایی دقیق سویه‌های دارای مقاومت چندگانه آنتی‌بیوتیکی به ویژه در مورد باکتری‌های ایجاد کننده عفونت‌های بیمارستانی مانند استافیلوکوک/رئوس در مدیریت درمان بیماران دچار عفونت با باکتری‌های فوق الذکر اهمیت بسزایی دارد. در سال‌های اخیر بررسی ژن‌های ایجاد کننده مقاومت به آنتی‌بیوتیک متی‌سیلین به ویژه ژن *mecA* به عنوان استاندارد طلایی جهت شناسایی سویه‌های MRSA معرفی شده است. همچنین استفاده از دیسک سفوکسیتین به جای دیسک اگراسیلین به عنوان حساس‌ترین متد جهت شناسایی مقاومت مرتبط با ژن *mecA*

زخم سوتگی جدا سازی شده است از نظر گسترش در بیمارستان در بخش‌هایی مانند بخش سوتگی که بیمارانش تحت درمان طولانی مدت آنتی‌بیوتیکی قرار دارند یک زنگ خطر بسیار جدی محسوب می‌گردد. به دلیل گسترش رو به افزایش سویه‌های MRSA، آنتی‌بیوتیک‌های گلیکوپیتیدی از جمله ونکومایسین درمان MRSA انتخابی عفونت‌های پیشرفته و تهاجمی ناشی از سویه‌های را تشکیل می‌دهند، اگر چه بروز سویه‌های استافیلکوک ارئوس با Vancomycin- Intermediate *S. aureus* مقاومت بینابینی به ونکومایسین (VISA) و نیز با مقاومت کامل به ونکومایسین Vancomycin-Resistant *S. aureus* (VRSA) امروزه به صورت یک مشکل اساسی در درمان عفونت‌های شدید ناشی از سویه‌های فوق مطرح می‌باشد.^{۲۴} در مطالعه حاضر همسو با مطالعات دیگر در این زمینه هیچ یک از سویه‌های MRSA و MSSA جدا شده از نمونه‌های بالینی دارای مقاومت به آنتی‌بیوتیک ونکومایسین نبوده و دارای ≤ 2 MIC میلی لیتر / میکرو گرم بودند.^{۱۹,۲۵} در برخی مطالعات مانند مطالعه انجام شده در شهر مشهد و نیز در ارومیه فراوانی‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به ونکومایسین به ترتیب ۴٪ و ۵٪^{۲۶,۲۷} گزارش شده است. عدم جداسازی سویه‌های استافیلکوک ارئوس مقاوم به ونکومایسین از نمونه‌های بالینی بیماران ستری در بیمارستان‌های منطقه ما نشان دهنده این است که هنوز این آنتی‌بیوتیک پر ارزش می‌تواند در درمان عفونت‌های ناشی از سویه‌های MRSA موثر باشد، البته مطالعات گسترده‌تر با استفاده از روش‌های مولکولی و بررسی ژن‌های مقاومت به ونکومایسین مانند ژن *van* می‌تواند تایید کننده ادعای فوق باشد. نهایتاً نتایج مطالعه حاضر نشان دهنده وجود سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به متی‌سیلین با فراوانی نسبتاً بالا در نمونه‌های بالینی جدا شده از بیمارستان‌های اصفهان و کاشان می‌باشد. همچنین وجود مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های جدید و پر اهمیت به عنوان آخرین حربه درمانی، یک زنگ خطر جدی محسوب می‌گردد.

References

- Stefani S, Chung DR, Lindsay JA, et al. Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA): global epidemiology and harmonization of typing methods. Int J Antimicrob Agents 2012; 39(4):273-82.
 - Baker TM, Satlin MJ. The growing threat of multidrug-resistant Gram-negative infections in patients with hematologic malignancies. Leuk Lymphoma 2016; 57(10):2245-2258.
- نمونه‌های بالینی بیماران شیوع سویه‌های MRSA % ۴۳/۸۸ می‌باشد.^{۱۹} شیوع سویه‌های MRSA در مطالعات فوق در مقایسه با مطالعه حاضر بالاتر می‌باشد اما قابل مقایسه با مطالعه انجام شده در شهرهای مازندران، مرکزی و اصفهان بوده و بدليل اینکه از نمونه‌های بالینی با اهمیت مانند عفونت زخم سوتگی جدا سازی شده است و احتمال گسترش آن در میان این بیماران وجود دارد بسیار با اهمیت می‌باشد.^{۲۰} مطالعه الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های استافیلکوکوس ارئوس همچنین نشان داد که بیشترین مقاومت آنتی‌بیوتیکی به آنتی‌بیوتیک‌های اریترومایسین و کلیندامایسین ایجاد شده است. بررسی سایر مطالعات مرتبط نیز نشان دهنده وجود بالاترین میزان مقاومت در ایزوله‌های استافیلکوکوس ارئوس نسبت به آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند اریترومایسین می‌باشد.^{۲۱,۲۲} همچنین نتایج مطالعه ما از لحاظ اینکه اکثریت سویه‌های MRSA جدا شده دارای فنوتیپ MDR بوده و دارای مقاومت همزمان به چندین آنتی‌بیوتیک می‌باشد، همسو با نتایج سایر مطالعات در این زمینه می‌باشد.^{۲۳,۲۴} آنتی‌بیوتیک لینزولید یک کلاس آنتی‌بیوتیکی جدید می‌باشد که جهت درمان عفونت‌های ناشی از MRSA اخیراً معرفی گردیده است و به عنوان آخرین حربه درمانی در درمان عفونت‌های ناشی از سویه‌های MRSA بسیار با اهمیت می‌باشد. گزارش مبنی بر مقاومت سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به لینزولید بسیار محدود و نادر می‌باشد.^{۲۵} در مطالعه حاضر ۲/۱ درصد سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس دارای مقاومت به لینزولید بودند. در اکثر مطالعات انجام شده در نقاط مختلف ایران و کشورهای همچوار، تمامی سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس جدا شده از نمونه‌های بالینی دارای حساسیت به آنتی‌بیوتیک لینزولید گزارش شده اند.^{۲۶,۲۷} اگر چه در مطالعه آریانپور و همکاران در مشهد فراوانی سویه‌های استافیلکوکوس ارئوس مقاوم به لینزولید ۵/۴٪ بدست آمد.^{۲۸} مقاومت به آنتی‌بیوتیک لینزولید در مطالعه حاضر برای اولین بار در منطقه بوده به ویژه به دلیل اینکه از نمونه‌های بالینی مانند

3. Mirzaei M, Emameini M, Jabalameli F, et al. Molecular investigation of *Staphylococcus aureus* isolated from the patients, personnel, air and environment of an ICU in a hospital in Tehran. J Infect Public Health 2015; 8(2):202-206.
4. Deresinski S. Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*: an evolutionary, epidemiologic, and therapeutic odyssey. Clin Infect Dis 2005;40(4):562-573.
5. Onwubiko NE, Sadiq NM. Antibiotic sensitivity pattern of *Staphylococcus aureus* from clinical isolates in a tertiary health institution in Kano, Northwestern Nigeria. Pan African Med J 2011; 8 (1):1-7.
6. Chambers HF. The changing epidemiology of *Staphylococcus aureus*? Emerg Infect Dis 2001;7(2):178-182.
7. Gould IM, David MZ, Esposito S, et al. New insights into methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) pathogenesis, treatment and resistance. Int J Antimicrob Agents 2012;39(2):96-104.
8. Köck, R, Mellmann A, Schaumburg F, et al. The Epidemiology of Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in Germany. Dtsch Arztbl Int 2011; 108(45): 761-767.
9. Goudarzi M, Goudarzi H, Sá Figueiredo AM, et al. Molecular Characterization of Methicillin Resistant *Staphylococcus aureus* Strains Isolated from Intensive Care Units in Iran: ST22-SCCmec IV/t790 Emerges as the Major Clone. PLoS One 2016;11(5):e0155529.
10. Ghanbari F, Ghajavand H, Havaei R, et al. Distribution of *erm* genes among *Staphylococcus aureus* isolates with inducible resistance to clindamycin in Isfahan, Iran. Adv Biomed Res 2016;5:62.
11. de Lencastre H, Sá Figueiredo AM, Urban C, et al. Multiple mechanisms of methicillin resistance and improved methods for detection in clinical isolates of *Staphylococcus aureus*. Antimicrob Agents Chemother 1991;35(4):632-639.
12. Tomasz A, Drugeon HB, de Lencastre HM, et al. New mechanism for methicillin resistance in *Staphylococcus aureus*: clinical isolates that lack the PBP 2a gene and contain normal penicillin-binding proteins with modified penicillin-binding capacity. Antimicrob Agents Chemother 1989;33(11):1869-1874.
13. Zhang K, McClure JA, Elsayed S, et al. Novel multiplex PCR assay for characterization and concomitant subtyping of staphylococcal cassette chromosome mec types I to V in methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*. J Clin Microbiol. 2005;43(10):5026-5033.
14. Chikkala R, George N, Kamaraju S, et al. Heterogeneity in *femA* in the Indian isolates of *Staphylococcus aureus* limits its usefulness as a species specific marker. Advances in Infectious Diseases 2012; 2(3):82-88.
15. Fatholahzadeh B, Emameini M, Gilbert G, et al. Staphylococcal cassette chromosome mec (SCCmec) analysis and antimicrobial susceptibility patterns of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) isolates in Tehran, Iran. Microb Drug Resist 2008;14(3):217-220.
16. Afrough P, Pourmand MR, Sarajian AA, et al. Molecular investigation of *Staphylococcus aureus*, *coa* and *spa* genes in Ahvaz hospitals, staff nose compared with patients clinical samples. Jundishapur J Microbiol 2013;6(4):e5377.
17. Hassoun A, Linden PK, Friedman B. Incidence, prevalence, and management of MRSA bacteremia across patient populations-a review of recent developments in MRSA management and treatment. Crit Care 2017;21(1):211.
18. Ohadian Moghadam S, Pourmand MR, Mahmoudi M, et al. Molecular characterization of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*: characterization of major clones and emergence of epidemic clones of sequence type (ST) 36 and ST 121 in Tehran, Iran. FEMS Microbiol Lett 2015;362(8):fnv043.
19. Japoni A, Jamalidoust M, Farshad S, et al. Characterization of SCCmec types and antibacterial susceptibility patterns of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* in Southern Iran. Jpn J Infect Dis 2011;64(1):28-33.
20. Dadashi M, Nasiri MJ, Fallah F, et al. Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in Iran: A systematic review and meta-analysis. J Glob Antimicrob Resist 2018;12:96-103.
21. Yıldız Ö, Çoban AY, Şener AG, et al. Antimicrobial susceptibility and resistance mechanisms of methicillin resistant *Staphylococcus aureus* isolated from 12 Hospitals in Turkey. Ann Clin Microbiol Antimicrob 2014;13:44.
22. Gu B, Kelesidis T, Tsiodras S, et al. The emerging problem of linezolid-resistant *Staphylococcus*. J Antimicrob Chemother 2013;68(1):4-11.
23. Arianpoor A, Estaji F, Naderinasab M, et al. Antimicrobial susceptibility pattern of *Staphylococcus aureus* isolates against newly marketed antibiotics: a report from Imam Reza Hospital of Mashhad, Iran. Razavi Int J Med 2015; 3(4): e31568.
24. Ghahremani M, Jazani NH, Sharifi Y. Emergence of vancomycin-intermediate and -resistant *Staphylococcus aureus* among methicillin-resistant *S. aureus* isolated from clinical specimens in the northwest of Iran. J Glob Antimicrob Resist 2018;14:4-9.

Mitra Omidi¹, Farzaneh Firoozeh^{2,3*}, Mahmood Saffari¹, Hossein Sedaghat¹

¹ Department of Microbiology, School of Medicine, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

² Department of Microbiology, School of Medicine, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

³ Evidence-based Phytotherapy and Complementary Medicine Research Center, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

Detection of Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* according to *mecA* and *femA* Genes Among Hospitalized Patients in Kashan and Isfahan Hospitals

Received: 7 Apr. 2019; Accepted: 11 May 2020

Abstract

Background and Aim: Increased prevalence of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) and treatment of infections due to these resistant strains is one of the most important health challenges. In this study, antimicrobial resistance patterns of *Staphylococcus aureus* isolates from patients were determined to commonly prescribed and last-resort antibiotics, and methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* strains were isolated according to detection of *mecA* and *femA* genes.

Materials and Methods: This research was done on 146 *Staphylococcus aureus* isolates from hospitalized and outpatients who referred to Isfahan Hospitals and Shahid-Beheshti Hospital of Kashan from June 2017 to September 2018. Antimicrobial resistance patterns to common antibiotics were determined by disk diffusion method according to the Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) 2018 guidelines. Also Vancomycin minimum inhibitory concentration (MIC) of MRSA strains was determined using broth microdilution method. Isolation of MRSA strains were phenotypically done using cefoxitin disk and for confirmation *mecA* and *femA* genes were detected in these strains.

Results: From 146 collected clinical samples, frequencies of MRSA and methicillin-susceptible *Staphylococcus aureus* (MSSA) were 24 (16.4%) and 122 (83.6%) respectively. The most resistance rate were detected to erythromycin 44 (30.1%) and vancomycin resistance was not seen among the *S. aureus* isolates, whereas linezolid resistance was 2/1 percent. In molecular study using PCR method, all MRSA strains carried *mecA* and *femA* genes.

Conclusion: Current study showed that the frequency of MRSA among clinical samples isolated from Isfahan and Kashan Hospitals is relatively high. Also the presence of resistance to new and important antibiotics as last resort treatment is considered a serious alarm.

Keywords: Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*, Antibiotic resistance, *mecA*, *femA*

***Corresponding Author:**

Associate Professor of
Bacteriology, Department of
Microbiology, School of
Medicine, Alborz University
of Medical Sciences, Karaj
3149779453, Iran

Tel: 02632563318
E-mail: firoozeh823@gmail.com